

Ο Ιησούς Χριστός μας ελευθερώνει από τον δαίμονα και μας χαρίζει την ειρήνη (Κυριακή Ε΄

Μα

[Ορθο](#)

(Αρχιμ. Ανανία

Κουστίνη)

Πέμπτη Κυριακή του Ματθαίου σήμερα, και το άγιο Ευαγγέλιο μας μεταφέρει στη χώρα των Γεργεσηνών.

Ο Χριστός μας, αφού κατέβηκε από το όρος των Μακαρισμών, ήρθε στην Καπερναούμ, έκανε θαύματα τόσα πολλά που ξεπλήττοντο οι άνθρωποι. Σε κάποια στιγμή αποφάσισε να περάσει απέναντι, στη χώρα των Γεργεσηνών, μέσω της θαλάσσης της Τιβεριάδος. Και καθώς ήσαν μέσα στη βάρκα έγινε τρικυμία μεγάλη. Και έτρεξαν οι Απόστολοι στον Ιησού για να τους σώ-σει. Και Κείνος τους μάλωσε, τους είπε ολιγόπιστους. Και στη συνέχεια μάλωσε τα στοιχεία της φύσεως. Και εκόπασεν ο άνεμος και έγινε γαλήνη μεγάλη.

Και στη συνέχεια αποβιβάστηκαν στη χώρα των Γεργεσηνών, και σε λίγο αντάμωσε ο Ιησούς με δύο δαιμονισμένους, οι όποιοι έβγαιναν από τα μνήματα και ήσαν αγριεμένοι και πολύ επικίνδυνοι. Και μόλις αντίκρισαν τον Ιησού, φώναξαν τα δαιμόνια με το στόμα του ταλαίπωρου ανθρώπου, τον οποίον κατείχαν: «Ποιά

σχέση έχουμε εμείς, Ιησού; Γιατί ήρθες νωρίτερα, για να μας βάλεις στην κόλαση;». Εδώ βλέπομε τη θεότη-τα του Χριστού, τη μεγάλη Του δύναμη. Είναι ο Κύριος των όλων, εξουσιάζει τα πάντα και τους φοβερούς δαίμονες. Και γι' αυτό ας Του έχομε εμπιστοσύνη του Κυ-ρίου, και ας προστρέχομε σ' Αυτόν στις όποιες δυσκο-λίες μας.

Ήταν εκεί κοντά ένα κοπάδι χοιρινά, που έβοσκαν, και οι δαίμονες είπαν στον Ιησού: «Αν έχεις απόφαση να μας βγάλεις, επίτρεψέ μας να απέλθουμε και να μπούμε στα χοιρινά». Και ο Κύριος τους επέτρεψε. Πού 'ναι λοιπόν εκείνοι, που λένε πως οι δαίμονες είναι παν-τοδύναμοι, ή και οι ίδιοι καυχώνται πολλές φορές...; Ού-τε στα χοιρινά δεν μπορούν να μπουν χωρίς την άδεια του Κυρίου! Γι' αυτό να μην τους φοβόμαστε· τον Κύριο να φοβόμαστε, τον Κύριο να αγαπάμε, κι Αυτόν να επικαλούμεθα, και το θέλημά Του το άγιο να κάνουμε. Και τότε δεν μπορεί να μας πειράξει τίποτε, ούτε οι δαί-μονες. Και μπήκαν, λοιπόν, οι δαίμονες στα χοιρινά. Και πώς να τους αντέξουν τα κακομοίρα αυτά τα ζώα; Έτρεξαν αμέσως στον γκρεμό, έπεσαν από κει και πνίγηκαν στη θάλασσα. Είναι ανυπόφοροι όντως οι δαί-μονες. Και εμείς οι ταλαίπωροι πως τους βαστάζουμε! Από θεία φιλανθρωπία και καλοσύνη και αγάπη. Άλλος ένας λόγος να συγκινηθούμε με τη στοργή του Κυ-ρίου και να Τον ευχαριστήσομε για όλα τα καλά Του.

Τότε οι χοιροβοσκοί πήγαν στην πόλη και είπαν όλα όσα είδαν και περισσότερο την απελευθέρωση των δύο δαιμονιζόμενων, οι οποίοι έγιναν αρνάκια ήμερα, κοντά στον Χριστό, και δεν ήθελαν να φύγουν. Είχαν τόσο τα-λαιπωρηθεί απ' τα δαιμόνια, που βρίσκαν κοντά στον Κύριο τον Παράδεισο. Οι κάτοικοι όμως βγήκαν, και αντί να ευχαριστήσουν τον Κύριο που ελευθέρωσε δύο συνανθρώπους των, πού 'σαν όπως είπαμε και στην αρ-χή ο φόβος και ο τρόμος, Τον παρακαλούσαν όλοι, φοβηθέντες από τη θεία Του δύναμη, να φύγει, όσο γίνεται πιο γρήγορα, μακριά από τα όριά τους. Όταν μας αγγίξει το υπερφυσικό, μας πιάνει φόβος, κι όταν είμαστε ένοχοι θέλομε να το απομακρύνομε, ενώ θά 'πρεπε να το κρατήσομε κοντά μας, να πάρει την ένοχή και την αμαρτία μας και να μας ελευθερώσει.

Κι ο Ιησούς μας, ο οποίος κανένα δεν καταπιέζει και σε κανένα δεν επιβάλλει την αγάπη και τη Χάρη Του, μπήκε στη βάρκα μαζί με τους Αποστόλους, διέσχισαν τη λίμνη της Γεννησαρέτ και επέστρεψαν «εις την ιδίαν πόλιν», στην Καπερναούμ. Η Βηθλεέμ γέννησε τον Ιησού, η Ναζαρέτ Τον ανέθρεψε και η Καπερναούμ Τον είχε. Είχε και ο Ιησούς μας πατρίδα αγαπημένη, δεύ-τερη πατρίδα, την Καπερναούμ. Έχομε και εμείς όλοι μια πατρίδα, ας την αγαπάμε, ας τη φροντίζομε. Και περισσότερο ας πηγαίνομε κοντά στον Ιησού Χριστό κι ας κάνομε το θέλημά Του. Τότε θά 'χει χαρά μεγάλη ο Χριστός και μεγαλύτερη εμείς, γιατί κοντά Του σωζόμεθα.

(Αρχιμ. Ανανία Κουστένη, Το κήρυγμα της Κυριακής, εκδ. Αρμός, σ.112-114)